

Arrest

nr. 132 225 van 4 november 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij voorlopige maatregelen de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 oktober 2014 houdende enerzijds een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en anderzijds, een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2014 om 9u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HAYFRON-BENJAMIN, die loco advocaat J. NGUADI-POMBO verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart in september 2013 in België te zijn aangekomen.

Op 12 november 2013 diende zij een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 11 december 2013 nam de verwerende partij een beslissing waarbij de voormelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 7 januari 2014 werd een bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Ook tegen de voormelde beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

Op 15 oktober 2014 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is thans de eerste bestreden beslissing.

Eveneens op 15 oktober 2014 nam de verwerende partij een inreisverbod (bijlage 13sexies) ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is thans de tweede bestreden beslissing.

Op 24 oktober 2014 diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen zowel de bijlage 13septies, als tegen de bijlage 13sexies.

Bij arrest nr. 132 242 van 27 oktober 2014 werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen

De Raad wijst er op dat artikel 39/85 van de vreemdelingenwet, zoals van toepassing op datum van de betekening van de thans bestreden beslissing, bepaalt wat volgt :

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel en op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingverzoek zo snel mogelijk behandelt.
[...].”*

Uit deze bepaling blijkt dat ook dat onder de volgende voorwaarden bij wege van voorlopige maatregelen de activering van een hangende vordering tot schorsing kan worden gevraagd:

- de vreemdeling maakt het voorwerp uit van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent wordt
- de vreemdeling heeft tegen deze verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel reeds een vordering tot schorsing ingediend
- deze principale vordering tot schorsing werd reeds ingeschreven op de rol
- de Raad heeft zich nog niet over de principale vordering tot schorsing uitgesproken.

2.1. De voorwaarde van de rolstelling van de principale vordering tot schorsing

De Raad dient vast te stellen dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partij ingediend op 30 oktober 2014 tegen de bestreden beslissingen van 15 oktober 2014 nog niet is ingeschreven op de rol, zoals vereist bij artikel 39/85, eerste lid van de vreemdelingenwet. Immers blijkt dat de vereiste rolrechten niet werden betaald en dat er evenmin een bewijs van pro deo werd bijgevoegd, zodat het beroep niet op de rol kan worden geplaatst. De onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij deze nog niet op de rol ingeschreven vordering tot schorsing is dan ook onontvankelijk.

3. Over de uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De verzoekende partij betwist niet dat zij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, met name dat van 11 december 2013, met kennisgeving op 7 januari 2014.

De bestreden beslissingen werden aan de verzoekende partij afgegeven op 15 oktober 2014, zodat krachtens artikel 39/57, §2, 3° van de vreemdelingenwet haar beroepstermijn van vijf dagen begon te lopen de eerste dag daarop volgend, zijnde 16 oktober 2014. Aldus was de laatste nuttige dag om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, dan wel een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, 20 oktober 2014.

Op 24 oktober 2014 diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in, welke door de Raad verworpen werd bij arrest nr. 132 242 van 27 oktober 2014 en dit omwille van het feit dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid laattijdig werd ingediend.

Pas op 30 oktober 2014 diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de bestreden beslissingen.

Op 3 november 2014, daags voor de geplande repatriëring, wordt huidige vordering ingediend.

De op 3 november 2014 ingediende vordering is derhalve laattijdig ingediend.

Huidige vordering is manifest laattijdig en is alleen al om die reden niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering waarbij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden gevorderd is onontvankelijk.

Artikel 2

De vordering waarbij de voorlopige maatregelen worden gevorderd, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU